

Nobiles eximij clarissimi Doctissimiq; Domini
Academici

Pax Cordi

Vestra ego humanitate, aequitate, ac veritatis studio sisus libellum offero, me auctore breuiter iuxta Reformatorum principia, ex clarâ et disertâ Scriptura Dei collectum, ut ipsa iudicium in praecipuis controuersijs ad id populi pronuntiet. Hoc verò cum tale esse sentiam, ut eueri nullo modo possit ac debeat contra doctantium opinionibus, veritatis amore, et erroris abolendi studio, nonnullis hoc loco, vestram Religionem professis, obtuli, ut coram Deo expendere, suis, se principijs ad veterem Orthodoxamq; fidei Catholica professionem reuocari manifestis Scripturae pronuntiatibus agnoscerent.

Unum ab omnibus uniuersè, iuxta vestra principia, exigo, ut sola Scriptura s. nullis humanis intercolata verbis atq; expositionibus, se sola vltimum proferat iudicium. Et siquidem fuerit, qui illam à claris verbis sensuq; obvio detorquere ob aliam scripturam limitantem velit, is non tantum ostendat, posse aliter intelligi; sed hoc definito loco, ita ut ipse sentit, intelligendam esse, nullumq; sic alium sensum sententiamq; admittere. quod ipsum nisi alijs disertis s. Scripturae verbis fecerit, frustra erit, cum quidquid ab humanâ tantum pendet interpretatione, possit fallere.

Expertum sumus tot hactenus impletis voluminibus, suo quemq; ingenio Scripturam ob diuersos indefinitosq; sensus, ita usurpare, ut nulla partium inuincibili demonstratione talem possit adstruere sententiam, contra quam ex alijs Scripturae locis rationabili iudicio sensuq; nemo queat excipere. Vnde omnis humani ingenij concertatio, ex Scripturis, probabilibus tantum argumentis nititur. Nulla omnium magis stringit, euincitq; quam Catholica Ecclesia, quae suo hactenus sensu quo nititur, nec vno quidem articulo, nec demonstratione quidem unica deuiuari potuit. Tot nobiles ingenio Antagonista, atq; inter vltimos Molinaus vester et Crocius, tanta id mole Scriptorum, ut ex Scripturâ vnicam aduersus illam demonstrationem (â qua rationalis nulla esset exceptio) producant, non potuerunt. Sanè magnam partem euolui, et Deum conscientiamq; testem habeo, veritatem quam quero, salutem quam desidero, nullam à me in his autoribus repperam hactenus. Demonstrationem quam vbiq; inuictam pollicentur, nusquam praestant. Optarem unam mihi unicam in controuersijs exhiberi uniuersis, ut Torerus et Moguntinenses lapsus ostendere quam plurimos.

Quare cum sic à diuersis vestrae Religionis atq; etiam Verbi Dei professoribus postularim, ut vel Scripturae s. in hoc libello proposita iuxta obuium sensum subscribant, vel ego alia clariori mihi scriptura, cuius adductis in locis aliam esse sententiam infallibili veritate declarant, ad vestras illi Dominationes me ablegant, apud quos veriq; certiusq; ea de re pronuntiarum existimant, ut iurico illorum cosortationibus Stimulatus demissè per has literas libellum deferam, atq; obnixè rogem ne contentendi studio, ac solius veritatis et salutis amore, hanc provinciam suscipiant: non tam solliciti pro quocunq; demum subterfugio, quam ut Dei gloria, vera Orthodoxaq; fides mortalibus persuadeatur, aduersus hanc rem tractemus animo, imperturbato affectu, ac coram Deo supremo et Iudice nostro et vindice, coram quo protestor, aliud me omnino non agere, atq; ipsius me cedo iustitia, si diuerso

hac animo quam calamo offeram; precorq; ut quemcumq; aliter hanc causam tractaturo
diris in hac vita vlticibus ad mentem reuocet, ne secum tot anivias in perniciem extrema
denoluat. Fugite equumq; hac inquit re iudicium vestrum aut vernaculo aut Latino
si multis sermone in Christiana Charitate ac mansuetudine communicate. Si eos
docete, si non erro, accedite. Dusseldorpij ad Rhenum An. 1655. 2. Augusti

Pratum Indum Seruus in Christo
Jacobus Masenius Societ. Jes.

Nobilibus Eximijssis Clarissimis
Doctissimq; viris ac Dominis
D. Academicis R. R. illustribus
Academiae Leidensis in Hollandia
D. plurimum observandis.

Leida
in Hollandia

Joan. Masenius
et de p. p. p. p.
Joh. Coarctus.